
NIEODWŁOCZONY (1) *part praet pass pf*

A sg f nieodwł(o)cz(o)ną a. (rus.) nieodwł(o)cz(o)nu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Natychmiastowy, szybki, w bezpośrednim następstwie czasowym; którego nie można odwlec:

Zwrot: »nieodwłoczoną sprawiedliwość uczynić«: staroſta [...] ma zonego Walaſchnia y poddanego krolya yegomiloſczy prątkv A nyeodwloczonv sprawyedliwoſcz vczinicz. MetrKor 40/819.

Szereg: »prędky a nieodwłoczony«: MetrKor 40/819 cf Zwrot.

AŻ